

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GAEC Jeanningros

Verwerende partijen: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

Andere partij: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Prejudiciële vraag

Dienen artikel 53 van verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen⁽¹⁾, artikel 6 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 664/2014 van de Commissie van 18 december 2013 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vaststelling van de symbolen van de Unie voor beschermde oorsprongsbenamingen, beschermde geografische aanduidingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten en betreffende bepaalde voorschriften inzake het betrekken, bepaalde procedurebepalingen en bepaalde aanvullende overgangsregels⁽²⁾, en artikel 10 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 668/2014 van de Commissie van 13 juni 2014 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾, in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus te worden uitgelegd dat, in het specifieke geval dat de Europese Commissie de aanvraag van de nationale autoriteiten van een lidstaat tot wijziging van het productdossier van een benaming en tot registratie van de gecontroleerde oorsprongsbenaming heeft toegewezen hoewel die aanvraag nog het voorwerp uitmaakt van een beroep voor de nationale rechterlijke instanties van die lidstaat, deze instanties kunnen beslissen dat er geen reden meer is om uitspraak te doen over het voor hen aanhangige geschil, dan wel of zij, gelet op de gevolgen van een eventuele nietigverklaring van de bestreden handeling voor de geldigheid van de registratie door de Europese Commissie, zich dienen uit te spreken over de wettigheid van die handeling van de nationale autoriteiten?

⁽¹⁾ PB L 343, blz. 1.

⁽²⁾ Gedelegeerde verordening [nr. 664/2014] van de Commissie van 18 december 2013 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vaststelling van de symbolen van de Unie voor beschermde oorsprongsbenamingen, beschermde geografische aanduidingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten en betreffende bepaalde voorschriften inzake het betrekken, bepaalde procedurebepalingen en bepaalde aanvullende overgangsregels (PB L 179 van 19.6.2014, blz. 17).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 668/2014 van de Commissie van 13 juni 2014 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 179, blz. 36).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Högsta förvaltningsdomstol (Zweden) op 17 december 2018 — Skatteverket / Sögård Fastigheter AB

(Zaak C-787/18)

(2019/C 72/12)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta förvaltningsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skatteverket

Verwerende partij: Sögård Fastigheter AB

Prejudiciële vragen

- 1) Staat het feit dat de verkoper van een onroerend goed overeenkomstig regels die door de betrokken lidstaat zijn ingevoerd op de grondslag van artikel 188, lid 2, van de btw-richtlijn⁽¹⁾, een door hem toegepaste aftrek van voorbelasting niet heeft herzien, omdat de koper voornemens is het onroerend goed uitsluitend te gebruiken voor handelingen die recht geven op aftrek, eraan in de weg dat aan de koper in een geval waarin de herzieningsperiode nog loopt, de verplichting wordt opgelegd om naderhand de aftrek te herzien wanneer hij op zijn beurt het onroerend goed overdraagt aan iemand die niet voornemens is het voor dergelijke handelingen te gebruiken?
- 2) Luidt het antwoord op de voorgaande vraag anders indien de in die vraag als eerste genoemde overdracht een in artikel 19 van de btw-richtlijn bedoelde overgang van een algemeenheid van goederen vormt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 17 december 2018 door de Helleense Republiek tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 4 oktober 2018 in zaak T-272/16, Helleense Republiek/Europese Commissie

(Zaak C-797/18 P)

(2019/C 72/13)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou en A. Vasilopoulou, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- Rekwirante verzoekt het Hof haar hogere voorziening toe te wijzen, het bestreden arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 4 oktober 2018 in zaak T-272/16 te vernietigen, voor zover haar beroep daarbij wordt verworpen, het beroep van de Helleense Republiek van 25 juni 2016 toe te wijzen, uitvoeringsbesluit 2016/417/EG van de Europese Commissie van 17 maart 2016⁽¹⁾ nietig te verklaren, voor zover daarbij (a) een financiële correctie van 166 797 866,22 EUR wordt opgelegd voor de aanvraagjaren 2012-2013 op het gebied van ontkoppelde rechtstreekse steun; b) een financiële correctie van in totaal 3 880 460,50 EUR wordt opgelegd voor de boekjaren 2010-2013 op het gebied van plattelandsontwikkeling Efpo as 1 + 3 — investeringsgerichte maatregelen 125 en 121 (2007-2013), en de Commissie te verwijzen in de kosten

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante zes middelen aan.

- A. Met betrekking tot het deel van het bestreden arrest dat betrekking heeft op het eerste, het tweede en het derde middel van het beroep die zien op de correctie die is opgelegd op het gebied van ontkoppelde rechtstreekse steun, worden drie middelen aangevoerd.

Het eerste middel is ontleend aan de onjuiste uitlegging en toepassing van artikel 2 van verordening (EG) nr. 796/2004⁽²⁾ van de Commissie van 21 april 2004 dat het begrip „grasland” omschrijft, en aan een ontoereikende en onjuiste motivering van het bestreden arrest.

Het tweede middel is ontleend aan de onjuiste uitlegging van de richtsnoeren die vervat liggen in document VI/5330/97 met betrekking tot het vervuld zijn van de voorwaarden voor toepassing van een financiële correctie van 25 %, de onjuiste uitlegging en toepassing van de artikelen 43, 44 en 137 van verordening nr. 73/2009⁽³⁾, een onjuiste en tegenstrijdige motivering en een onjuiste opvatting van het samenvattend verslag van het bemiddelingsorgaan.